

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37C/432/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115223878
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2115223878.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobkyne: O. R., rod. U., nar. X.X.XXXX, bytom O. 4, O., zastúpená JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou so sídlom Klincová 35, Bratislava, proti žalovanej: Q. Z., rod. K., nar. X.X.XXXX, bytom S. nad P. XXX, zastúpená JUDr. Michaelou Kajabovou, advokátkou so sídlom Budovateľská 2, Bratislava, o náhradu škody na zdraví, takto:

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 19.683,25 €, s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 19.683,25 € od 5.5.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dna nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalobkyni súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59,24%.

Žalovaná je povinná zaplatiť Slovenskej republiky, na účet tunajšieho súdu, súdny poplatok vo výške 1.180,50 €, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Žalobkyňa návrhom došlým súdu dňa 24.9.2015 žiadala, aby bola žalovaná zaviazaná zaplatiť jej sumu 50.000,00 € s (nešpecifikovaným) úrokom z omeškania od 21.10.2013 do zaplatenia, a trovy konania. Uviedla že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.1.2015 (právoplatný dňa 29.4.2015) bola žalovaná odsúdená za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157, ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustila tým, že dňa 21.10.2013 v čase o 10,15 hod. v Obci S. nad P. vo dvore rodinného domu č. XXX po predchádzajúcom slovnom konflikte so žalobkyňou strčila rukami do oblastí ramien oproti stojacej žalobkyne, odsotila ju, táto po niekoľkých krokoch vzad stratila rovnováhu a spadla na schod a roh sokla ľavou stranou chrbta a zadku, pričom utrpela ťažké zranenie - poúrazové krvácanie hrudníka vľavo, sériovú zlomeninu 9 - 12 rebra lokalizovanú vo vertikálnej čiare prechádzajúcej lopatkou s malým nevýznamným nakrvácaním do ľavej pohrudničnej dutiny, s dobou liečenia a práceneschopnosti až 12 týždňov. Uvedeným konaním spôsobila žalovaná žalobkyni z nebanlivosti ťažkú ujmu na zdraví (čím spáchala prečin ublíženia na zdraví podľa § 157, ods. 1 Trestného zákona, a bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou na jeden rok); podľa § 288, ods. 1 Trestného poriadku bola poškodená žalobkyňa s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia, podľa § 445 Občianskeho zákonníka strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom, pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred

poškodením dosahoval, podľa § 446 Občianskeho zákonníka náhrada za strata na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako, ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. V prípade SSU sa odškodnenie poskytuje, ak škoda ktorá bola spôsobená má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného a pre uspokojenie jeho životných a spoločenských potrieb - k SSU dochádza, ak následkom úrazu alebo iného poškodenia na zdraví, prípadne zhoršením ich následkov, nastanú v zdravotnom stave poškodeného také zmeny, ktoré majú preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre jeho životné úkony; či a aké zmeny v zdravotnom stave nastali je možné zistiť, ak je možné považovať zdravotný stav poškodeného za ustálený. Prvá hospitalizácia žalobkyne prebiehala od 21.10.2013 do 29.10.2013, následne pre opakované bolesti bola vyšetrená vo Fakultnej nemocnici v Tmavé, a pre zhoršovanie ťažkostí bola opätovne hospitalizovaná na traumatologickom oddelení FN Trnava od 4.11.2013 do 25.11.2013 s nálezom prítomnosti tekutiny v ľavej pohrudničnej dutine, bola vykonaná drenáž ľavej pohrudničnej dutiny. Po prepustení z nemocnice a ukončení práceneschopnosti sa žalobkyňa pokúsila opätovne zapojiť do pracovného procesu. Žalobkyňa žije od roku 1997 v Rakúskej republike, kde vykonávala podnikateľskú činnosť v oblasti obchodnej činnosti, prepravy tovaru motorovými vozidlami do 3,5 tony a čistenia bielizne (pod obchodným názvom R. KG). Vzhľadom na zdravotné problémy spôsobené následkami úrazu spôsobeného žalovanou bola nútená svoje podnikateľské aktivity ukončiť, a to definitívne ku dňu 24.4.2014. Podľa obchodnej bilancie žalobkyne za obdobie posledných 5 rokov pred úrazom predstavoval obrat firmy v roku 2009 sumu 46.223,17 €, v roku 2010 sumu 57.777,21 €, v roku 2011 sumu 82.307,89 €, v roku 2012 sumu 88.629,44 €, a v roku 2013 sumu 72.198,43 € (za posledných päť rokov priemerný ročný obrat spoločnosti žalobkyne predstavoval sumu 69.427,22 €). Poukázala na skutočnosť, že ušlým ziskom sa rozumie majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v tom, že nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, ktoré bolo možné odôvodnene očakávať so zreteľom na obvyklý chod vecí; pri náhrade straty na zárobku má poškodený voči škodcovi nárok iba na tú časť straty, ktorá nie je pokrytá dávkami nemocenského poistenia alebo sociálneho poistenia. Právo na náhradu škody na zdraví zahrnuje viacero nárokov žalobkyne voči žalovanej - jedná sa najmä o odškodnenie za bolesť, SSU, stratu na zárobku, ušlý zisk z podnikania, náklady spojené s liečením. Žalovaná nároky žalobkyne neuznáva, odmietla sa podieľať na náhrade škody; žiadnu škodu neuhradila. Žalobkyňa aj po dosiahnutí veku 60 rokov aktívne a úspešne podnikala - zranenie, ktorého pôvodcom je žalovaná, však túto aktivitu žalobkyne pretrhlo, pričom dôsledkom zranenia nie je len ukončenie podnikateľskej aktivity, ale aj zdravotné následky, ktoré žalobkyňa pociťuje doposiaľ (okrem iného je nútená spať iba na jednej strane, často pre bolesti aj posediačky); následky zranenia teda neobmedzili žalobkyňu iba profesne, ale aj zdravotne. So zreteľom na skutočnosť, že žalovaná spôsobila žalobkyňi protiprávnym konaním (trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 157, ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bola právoplatne odsúdená), požaduje aby jej súd priznal sumu 50.000,00 €, a úrok z omeškania odo dňa 21.10.2013 do zaplatenia.

K návrhu pripojila žalobkyňa trestný rozkaz Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/135/2014 zo dňa 30.1.2015, pokus o zmier zo dňa 13.8.2015, vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej zo dňa 27.8.2015.

2.

Žalobkyňa -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 11.1.2016 špecifikovala svoje pôvodne uplatnené nároky, keď uviedla že nároky si v konaní uplatňuje voči žalovanej z titulu náhrady škody na zdraví, ktorú jej žalovaná spôsobila svojím konaním dňa 21.10.2013, za ktoré bola právoplatne uznaná vinnou trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T 135/2014 zo dňa 30.1.2015; žalobkyňa ako poškodená bola uvedeným rozhodnutím odkázaná so svojimi nárokmi na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Nároky ktoré si voči žalovanej uplatnila návrhom zo dňa 11.9.2015, zahŕňali nárok na odškodnenie za vytrpenú bolesť (bolestné), nárok na SSU, nárok na náhradu za stratu na zárobku (zisku) po dobu pracovnej neschopnosti, a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Výšku jednotlivých nárokov žalobkyňa špecifikovala nasledovne:

z titulu náhrady za bolestné si uplatňuje čiastku 1.690,50 €, a to v súlade so znaleckým posudkom vypracovaným (v trestnom konaní) znalcom MUDr. B. V. dňa 2.4.2014, ktorý obodoval bolestné 105 bodmi. Nakoľko hodnota jedného bodu v čase úrazu bola 16,10 €, zodpovedá uplatnená čiastka 1.690,50 € násobku hodnoty jedného bodu a znalcom určeného počtu bodov v znaleckom posudku,

z titulu náhrady za SSU si uplatňuje čiastku 3.703,00 €. Výška náhrady za SSU vyplýva z obodovania SSU, ktoré vykonal úrazový chirurg MUDr. V. Q. dňa 19.11.2015, a to vo výške 230 bodov - požadovaná náhrada za SSU predstavuje násobok hodnoty jedného bodu 16,10 € a počtu bodov stanovených v lekárskom potvrdení,

z titulu požadovanej náhrady za stratu na zárobku (zisku) po dobu pracovnej neschopnosti požaduje, aby jej žalovaná zaplatila čiastku 19.328,50 €. Podľa potvrdenia bola žalobkyňa práceneschopná v súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej od 21.10.2013 do 14.3.2014, t.j. celkom 145 dní. Priemerný mesačný čistý zisk (priemerný mesačný príjem očistený od nákladových položiek vrátane zaplatenej dane z príjmu) ako samostatne zárobkovo činnnej osoby predstavoval pred úrazom 4.000,00 € mesačne, t.j. 133,30 € denne. Za 145 dní by tak predstavoval čistý príjem za obdobie práceneschopnosti čiastku 19.328,50 €. Nakoľko žalobkyňa po dobu práceneschopnosti nepoberala žiadne dávky, predstavuje jej nárok voči žalovanej z titulu straty na zisku po dobu práceneschopnosti čiastku 19.328,50 €.

Žiadne ďalšie nároky z titulu náhrady škody už voči žalovanej v konaní neuplatňuje a žiada, aby súd rozhodoval už iba o zostávajúcej časti nároku vo výške 24.722,00 €, a príslušenstva, ktoré predstavuje úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne, odo dňa nasledujúceho po dni kedy bude jej podanie doručené žalovanej.

Zároveň uvedeným podaním teda žalobkyňa vzala svoj návrh v časti prevyšujúcej sumu 24.722,00 €, a v časti úroku z omeškania a jeho výšky späť.

K podaniu priložila žalobkyňa potvrdenie sociálnej poisťovne o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne od 21.10.2013, lekársky posudok o bolestnom a SSU zo dňa 19.11.2015, znalecký posudok č. 27/2014 vypracovaný MUDr. B. V., PhD, dňa 6.3.2014.

Uznesením č. 37C/432/2015-30 zo dňa 5.4.2016 súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 25.278,00 € zastavil, a pripustil zmenu petitu návrhu v nasledovnom znení:

„Žalovaná je povinná do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatiť žalobkyňi sumu 24.722,00 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne, a to odo dňa nasledujúceho po dni kedy bude jej podanie (čiastočné späťvzatie) doručené žalovanej, a nahradiť jej trovy súdneho konania a právneho zastúpenia.“.

3.

Žalovaná sa k návrhu vyjadrila podaním došlým súdu dňa 9.6.2016 v ktorom uviedla že namieta neodôvodnenosť návrhu vo vzťahu k neprimeranej výške bolestného a SSU, podľa žalovanej návrh je irelevantný aj vo vzťahu k údajnej strate na zárobku žalobkyne, nestotožňuje sa s tvrdeným čistým príjmom žalobkyne vo výške 4.000,00 € mesačne. Podľa žalovanej doba práceneschopnosti žalobkyne nie je obvyklou dobou liečenia; žalobkyňa v konaní neuniesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala oprávnenosť požadovania žalovanej sumy.

4.

Žalobkyňa sa vyjadrila -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 14.9.2016 v ktorom uviedla že výška ňou požadovanej náhrady za bolesť a SSU vyplýva zo znaleckého posudku na bolestné MUDr. B. V. (vypracovaný v trestnom konaní), a z obodovania SSU vykonaného MUDr. V. Q. - žalovaná vo svojej námietke neuviedla žiadne vecné a opodstatnené výhrady voči predloženému znaleckému posudku MUDr. V. a obodovanie SSU MUDr. Q.. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu za stratu na zárobku po dobu práceneschopnosti, tvrdenie žalovanej že údajne doba práceneschopnosti nie je obvyklá vzhľadom na dobu liečenia, nie je z hľadiska posúdenia nároku žalobkyne relevantné - doba jej práceneschopnosti bola v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej (za ktoré bola právoplatne uznaná vinnou trestným rozkazom OS Trnava sp.zn. 2T/135/2014 zo dňa 30.1.2015); dĺžka práceneschopnosti vyplýva z lekárskeho potvrdenia. Výška priemerného mesačného čistého zisku žalobkyne vyplýva z účtovných dokladov, z ktorých vyplýva uplatňovaná výška nároku na náhradu za stratu na zárobku po dobu práceneschopnosti.

5.

Žalobkyňa sa vo veci vyjadrila -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 19.1.2017 v ktorom uviedla že po doložení ďalších dokladov týkajúcich sa výšky nákladov žalobkyne vynaložených počas trvania práceneschopnosti spresňuje výpočet svojho nároku. Jedná sa o výdavky žalobkyne pozostávajúce z jej nákladov vynaložených na úhradu faktúr, ktoré jej vystavil Q. Y. (MR) za to, že v období práceneschopnosti žalobkyne vykonával za ňu a v jej mene upratovacie práce u jej zákazníkov (ide o práce u zákazníkov - Y. H., Pizzeria I. al Italiana, Y. U. S., Restaurant F. O.) - celkovo žalobkyňa na základe faktúr vyplatila vyššie uvedenému podnikateľovi (ktorý po dobu jej práceneschopnosti prevádzal za ňu a pod jej menom práce) čiastku 28.933.40 €. Keďže časť tohto nároku žalobkyne voči žalovanej na zaplatenie finančnej náhrady vo výške 28.933.40 € je premlčaná (nakoľko žalobkyňa si z uvedeného titulu uplatňovala iba čiastku 19.328,50 €), uplatňuje si voči žalovanej z uvedeného titulu straty na zisku naďalej iba čiastku 19.328,50 €.

K vyjadreniu priložila žalobkyňa 6 ks faktúr („Rechnung“) vystavených MR za obdobie október 2013 až marec 2014, s prílohami (faktúry vystavené jednotlivým prevádzkam žalobkyňou).

6.

Žalovaná sa vo veci vyjadrila podaním došlým súdu dňa 26.1.2017 v ktorom uviedla že namieta neodôvodnenosť návrhu z dôvodu neprimeranej výške bolestného a SSU, podľa žalovanej znalecké dokazovanie by ustálilo výšku bolestného a SSU relevantnejšie než lekársky posudok, znalecký posudok by posúdil aj obvyklú dobu liečenia, keďže žalovaná sa nestotožňuje s neprimeranou dobou práceneschopnosti žalobkyne za ktorú si uplatňuje náhradu za stratu na zárobku. Žalovaná rozporujúc tvrdený čistý príjem SZČO po 4.000,00 € mesačne (navrhuje vyžiadať výpis z daňových priznaní žalobkyne za roky 2012 a 2013).

7.

Žalobkyňa sa vo veci vyjadrila -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 11.9.2017 v ktorom uviedla že trestným rozkazom Okresného súdu Tmava zo dňa 30.1.2015 (právoplatný 29.4.2015) bola žalovaná odsúdená za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157, ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustila voči žalobkyňi. V súvislosti s trestným konaním bol vyhotovený znalecký posudok súdnym znalcom MUDr. B. V., PhD. z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, traumatológia, ktorého úlohou bolo posúdenie zranení žalobkyne, a to určenie bolestného a SSU. Podľa § 442 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, pričom pod pojem „skutočná škoda“ treba zahrnúť aj škodu ktorú žalobkyňa ako poškodená utrpela na iných majetkových právach, alebo aj ujmu, ktorú utrpela na zdraví, resp. na živote; v prípade ujmy na zdraví do kategórie skutočnej škody patria aj náklady vynaložené na liečenie, nárok na náhradu bolestného a SSU, nárok za stratu zárobku (§ 445), nárok za stratu na dôchodku. Ušlý zisk predstavuje to, čo žalobkyňi ako poškodenej ušlo v dôsledku spôsobenia škody, teda nedošlo k zväčšeniu (rozmnoženiu) majetku, hoci sa to pri predpokladanej činnosti dalo očakávať. Žalobkyňa si v konaní uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 24.722,00 €, a to z titulu náhrady škody na zdraví a náhrady ušlého zisku / straty na zárobku. Čo sa týka náhrady škody na zdraví súdny znalec v posudku č. 27/2014 stanovil škodu na zdraví v celkovej výške 335 bodov čo predstavuje sumu 5.393,50 €, keď bolestné bolo vyjadrené bodovým ohodnotením 105 bodov, a SSU 230 bodov; nakoľko v čase vzniku poškodenia zdravia žalobkyne bola právnym predpisom určená výška bodového ohodnotenia vyjadrená sumou 16,10 € za bod je náhrada za bolestné určené sumu 1.690,50 € (105 x 16,10 €), a náhrady za SSU sumou 3.703,00 € (230 x 16,10 €). Čo sa týka náhrady ušlého zisku / straty na zárobku uviedla, že v čase poškodenia zdravia bola žalobkyňa samostatne zárobkovo činnou osobou podniknúcou na území Rakúskej republiky, jej mesačný čistý príjem (po odpočítaní nákladov) predstavoval sumu cca. 4.000,00 € - v dôsledku práceneschopnosti nemohla vykonávať podnikateľskú činnosť v období od 21.10.2013 do 13.3.2014. Nakoľko žalobkyňa nemohla vopred predpokladať dĺžku jej práceneschopnosti, z dôvodu aby nestratila klientov poverila osobu MR pokračovaním v jej podnikateľských aktivitách, keď táto osoba vykonávala starostlivosť o klientov žalobkyne v mene žalobkyne, avšak za odmenu rovnajúcu sa zisku žalobkyne - z uvedeného dôvodu nemala žalobkyňa za obdobie od 21.10.2013 do 13.3.2014 žiaden zisk (aj napriek tomu že jej spoločnosť dosahovala obrat). Náklady na udržanie príjmov žalobkyne sú zrejmé z faktúr za október 2013 až marec 2014 od osoby MR, ktorý si za uvedenú dobu vyúčtoval sumu 28.933,40 € - aj napriek tomu že všetky tieto náklady boli preúčtované na klientov žalobkyne, žalobkyňa nedosahovala žiaden príjem, hoci za bežných okolností by tento príjem dosiahla; ušlý zisk žalobkyne za obdobie 21.10.2013 až 13.3.2014 predstavuje sumu 20.145,32 €, po odpočítaní nákladov na palivo vo výške cca. 800,00 € strata na zisku dosiahla sumu 19.345,32 € (suma bola vypočítaná ako rozdiel obrátu žalobkyne, tržieb od klientov, a nákladov na prevádzku, náklady za pracovňu a pohonné látky). Podľa žalobkyne medzi škodou na zdraví, ušlým ziskom a poškodením zdravia spôsobeným žalovanou je príčinná súvislosť, čo vyplýva aj zo záverov trestného konania a znaleckého posudku vypracovaným v súvislosti s trestným konaním.

K vyjadreniu priložila žalobkyňa potvrdenie sociálnej poisťovne o nemocenských dávkach vyplatených za obdobie od 21.10.2013 do 14.3.2014, prehľad fakturácie žalobkyne klientom za mesiace september 2103 až marec 2014, doklady k fakturácii žalobkyne klientom (PRESTO, STUHL, IMEX-VETRO) za mesiace september, október, november a december 2013, a január, február a marec 2014, a faktúry podnikateľa MR žalobkyňi za mesiace október, november a december 2013, a január, február a marec 2014.

8.

Žalovaná sa vo veci vyjadrila -prostredníctvom svojej právnej zástupkyne- podaním došlým súdu dňa 7.3.2018 v ktorom uviedla že je pravdou, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.1.2015, sp.zn. 2T 135/2014, bola uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu podľa § 157, ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť voči žalobkyni, a spôsobiť jej dobu liečenia a práceneschopnosť 12 týždňov (trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť). Nesúhlasí však s tvrdením žalobkyne o výške spôsobenej škody - napr. aj počas doby, ktorú deklaruje že bola práceneschopná a nemohla vykonávať žiadne práce, žalovaná videla žalobkyňu ako nosí prádlo do pracovne, teda aj v tomto čase pracovala; žalovaná sporuje príčinnú súvislosť medzi práceneschopnosťou žalobkyne a zranením, ktoré jej mala žalovaná spôsobiť, podľa žalovanej si žalobkyňa práceneschopnosť neprimerane predlžovala, resp. dĺžka práceneschopnosti mohla súvisieť aj so zdravotným stavom, ktorý mala žalobkyňa aj pred spáchaným skutkom. Žalobkyňa tvrdí že v súvislosti so zranením bola práceneschopná 145 dní, v trestnom rozkaze je však uvedená doba liečenia a práceneschopnosti na čas 12 týždňov (84 dní), čo je objektívna doba maximálneho liečenia stanovená v znaleckom posudku vyhotoveného pre účely trestného konania MUDr. B. V. - rozdiel v dĺžke objektívnej liečby stanovenej v znaleckom posudku

a žalobkyňou uplatňovanej práceneschopnosti je 61 dní. S dĺžkou práceneschopnosti súvisí aj nárok na náhradu ušlého zisku, pričom podľa znaleckého posudku č. 27/2014 vyhotoveného znalcom MUDr. B. V. (v trestnom konaní) bola celková doba liečenia žalobkyne necelé dva mesiace (od 21.10.2013 do 12.12.2013), znalec uviedol že žalobkyňa po tomto období (po 13.12.2013) bola raz za šesť týždňov sledovaná, ale mohla vykonávať svoju prácu - žalobkyňa si však uplatňuje nárok na náhradu ušlého zisku za obdobie od 21.10.2013 do 13.3.2014, t.j. nad rámec práceneschopnosti skonštatovanej znalcom, kedy už podľa znalca bola schopná vykonávať prácu - podľa žalovanej teda neexistuje žiadna príčinná súvislosť medzi ušlým ziskom žalobkyne a konaním žalovanej v období od 14.12.2013 do 13.3.2014. Poukázala tiež na skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala ani výšku škody, ani príčinnú súvislosť, ani že by osobe MR zaplatila skutočne akúkoľvek sumu, nepreukázala že by akúkoľvek sumu prijala ona sama od svojich klientov.

9.

Na pojednávaní konanom dňa 15.8.2018 právny zástupca žalobkyne uviedol že nárok je uplatňovaný t.č. vo výške 24.722,00 € - pozostáva z bolestného, SSU a straty na zárobku.

10.

Súd si pre svoje rozhodnutie zadovážil ďalej znalecký posudok č. 27/2014 vypracovaný dňa 2.4.2014 MUDr. B. V., čestné prehlásenie O. O. zo dňa 13.8.2018, čestné prehlásenie W. O. zo dňa 17.9.2018, oznámenie o práceneschopnosti zo dňa 15.4.2014, čestné prehlásenie MR zo dňa 17.1.2019.

11.

Na pojednávaní konanom dňa 3.10.2018 právna zástupkyňa žalovanej uviedla že znalecký posudok MUDr. V., ktorým bolo obodované bolestné, nerozporuje čo do priznania výšky bodov ani vyčíslenia bolestného, to isté platí aj pre SSÚ. Žalovaná žiada aby bolo bezpečne preukázané, že prišlo k finančným obratom po dobu práceneschopnosti medzi žalobkyňou a jej klientami, a medzi podnikateľom MR a žalobkyňou, z dôvodu, či žalobkyňou uplatňované plnenie bolo skutočné, či nebolo nadhodnotené (v máji 2014 si žalobkyňa založila obchodnú spoločnosť Imex B., s.r.o., ktorej obraty a zisky nedosahovali sumy ktoré žalobkyňa uvádza ako ušlý zisk za obdobie svojej práceneschopnosti). Ďalej žiada aby súd posúdil možnosť zníženia náhrady škody na zdraví (bolestného a SSÚ) v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa, nakoľko žalovaná má jediný príjem zo starobného dôchodku (vo výške 850,00 €), má 72 rokov a nemá už možnosť získať žiadne iné finančné zdroje, navyše bola odsúdená za nedbanlivostný trestný čin, nie za úmysel; za dôvod hodný osobitného zreteľa považuje tiež skutočnosť konštatovanú aj znalcom MUDr. V. ktorý uvádza, že k poškodeniu zdravia žalobkyne mohlo prísť aj bez zavinenia žalovanej ako útočníčky napr. pri bežnom páde, pri potknutí o prekážku a pod. Z uvedených dôvodov žiada, aby súd zväzil možnosť zníženia náhrady na zdraví o 50%.

Na pojednávaní konanom dňa 3.10.2018 právny zástupca žalobkyne uviedol že nesúhlasí so znížením náhrady škody na zdraví, nakoľko príjem žalovanej je porovnateľný s príjmom bežných obyvateľov SR (nie je nízky), tiež nie je možné polemizovať ohľadom zavinenia ktoré bolo vyriešené v právoplatnom trestnom konaní. Čo sa týka nároku na ušlý zisk poukazuje na skutočnosť, že po práceneschopnosti žalobkyne v dôsledku útoku žalovanej sa znížila jej schopnosť vykonávať prácu, preto aj hospodárske výsledky v dobe po práceneschopnosti sú iné ako v rokoch 2011 až 2013.

Na otázky právnej zástupkyne žalovanej žalobkyňa uviedla že nemocenské dávky ani žiadne iné dávky ani z Rakúska ani zo Slovenska nepoberala - bola poistená v Rakúsku, avšak v dôsledku zranení, keď bola pripútaná celkovo 42 dní po útoku na lôžko, nemohla oznámiť svoju práceneschopnosť poisťovni v Rakúsku v určenej lehote, preto nedostala žiadne dávky.

12.

Žalobkyňa sa vo veci vyjadrila -prostredníctvom svojej právnej zástupkyne- ďalším podaním došlým súdu dňa 10.12.2018 v ktorom uviedla že riadne vydokladovala svoje príjmy aj výdavky za obdobie práceneschopnosti, a to účtovnými dokladmi - faktúrami, ktorými vyúčtovala služby jej odberateľom - zákazníkom, ako aj nákladové položky a to faktúry za servis (vykonávaný MR), a služby práčovne vykonávané spoločnosťou W., s.r.o., I. (k faktúram vystaveným spoločnosťou W., s.r.o. sú priložené doklady o zaplatení, na daňových dokladoch vystavených MR je písomné potvrdenie o úhrade). Na preukázanie uplatneného nároku žalobkyňa predkladá účtovné doklady za mesiace január až august 2013, z ktorých je možné ustáliť náklady, výdavky a zisk žalobkyne ktorý dosahovala z podnikateľskej činnosti. Ďalej poukázala na skutočnosť, že po ukončení práceneschopnosti nemôže vykonávať svoju podnikateľskú činnosť tak ako v období pred napadnutím žalovanou, z dôvodu zdravotných komplikácií a trvalých následkov ktorými trpí po napadnutí. Práceneschopnosť a aj zdravotné komplikácie a SSU žalobkyňa preukázala znaleckým posudkom, odbornými vyšetreniami lekárov a potvrdením o ukončení práceneschopnosti. Žalobkyňa nesúhlasí s návrhom žalovanej na zníženie náhrady na škodu na zdraví o 50%, nakoľko príjem žalovanej presahuje sumu 800,00 € mesačne, žalovaná je vlastníčkou niekoľkých nehnuteľností.

K vyjadreniu priložila žalobkyňa prehľad výkonov a fakturáciu za mesiace január 2013 až august 2013, 37 ks faktúr spoločnosti W., s.r.o. (fakturované žalobkyňu) v období od 7.1.2013 do 26.8.2013, 43 ks faktúr (fakturované žalobkyňou) v období od 1.2.2013 do 7.9.2013.

13.

Na pojednávaní konanom dňa 23.1.2019 právna zástupkyňa žalovanej uviedla že rozhodujúcou dobou na náhradu ušlého zisku je doba liečenia uvedená v znaleckom posudku č. 27/2014 vyhotovenom MUDr. V., kde bola stanovená doba liečenia od 21.10.2013 do 13.12.2013.

Na pojednávaní konanom dňa 23.1.2019 žalobkyňa uviedla že v období od októbra 2013 do marca 2014 podnikala tak, že prádlo doviezol z Viedne podnikateľ MR do Trnavy do práčovne, kde ho prevzali pomocníci žalobkyne, ktorí ho dali na vypratíe - keď bolo prádlo vyprané, išli pomocníci do práčovne po neho, zavolali MR ktorý došiel buď do S. alebo do B., kde prádlo naložil do svojho auta a odviezol ho zákazníkom do Viedne; práčovňa vystavovala faktúry na základe objednávky žalobkyne. Úlohou podnikateľa MR bolo sústrediť špinavé prádlo od reštaurácií a následne im ho doručiť čisté - nakoľko žiadna iná osoba z okruhu žalobkyne sa vo Viedni nevyznala, musela spolupracovať s podnikateľom MR (pred tým žalobkyňa s podnikateľom MR nespolupracovala obchodne, poznali sa však dlhú dobu, boli známi). Náklady na dopravu boli preplácané na základe pokladničných blokov, ktoré žalobkyňu predkladal podnikateľ MR (žalobkyňa sa nevie vyjadriť z akého dôvodu sú v žalobe uvedené náklady na dopravu vo forme „odhadom“, nevie uviesť prečo sú v predloženej tabuľke uvedené predpokladané náklady, nakoľko sa jedná o skutočné náklady). Čo sa týka platenia daní, o toto sa staral účtovník z Viedne (medzičasom zomrel), dane boli žalobkyňou platené mesačne, avšak v sume odvodu daní bola nielen platba za podnikanie v oblasti prania prádla ale aj v oblasti autodopravy, ktorú žalobkyňa vykonávala. Na otázku svojej právnej zástupkyne žalobkyňa uviedla že od marca 2014 firmu zavrela, nakoľko jej zdravotný stav nedovoľoval pokračovať (mala bolesti, nemohla vykonávať prácu s prádlom).

Na pojednávaní konanom dňa 23.1.2019 právny zástupca žalobkyne uviedol že tabuľka vyhotovená v súvislosti s vyčíslením nároku žalobkyne uvádza za mesiace počas práceneschopnosti žalobkyne predpokladané náklady na pranie textilu v prípade, ak by žalobkyňa nebola práceneschopná, následne skutočné náklady (t.j. náklady na pranie spolu s nákladmi pre podnikateľa MR) - z ich rozdielu potom vyplýva ušlý zisk.

14.

Vo veci bol podaný znalecký posudok č. 4/2019 vypracovaný dňa 27.10.2019 MUDr. V. X., znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia, traumatológia. Znalec uviedol že pri vypracovaní znaleckého posudku preštudoval zdravotnú dokumentáciu poškodenej (žalobkyňa), jej prepúšťacie správy z hospitalizácií, a lekárske správy - nálezy z ambulantných kontrolných vyšetrení, dňa 6.9.2019 vyšetřil poškodenú.

Na otázku č. 1 (opísanie a charakterizovanie zranenia, ktoré utrpela žalobkyňa dňa 21.10.2013 všeobecne a vo vzťahu k výkonu jej povolania / podnikateľskej činnosti) znalec uviedol, že podľa zdravotnej dokumentácie žalobkyňa dňa 21.10.2013 utrpela zranenie: zlomenina 9-12 rebra v zadnej časti hrudníka vľavo s miernym posunom úlomkov s malým haemothoraxom vľavo (nakrvácanie do pohrudnicovej dutiny), okrem úrazu hrudníka (stena hrudníka) neutrpela poranenie pľúc a vnútrobrušných orgánov. V priebehu liečby (hospitalizácia 21.10. - 29.10.2013, ambulantné kontroly 1.11.2013 a 4.11.2013) došlo k nárastu množstva tekutiny nakrvácaním do pohrudnicovej dutiny vľavo so zintenzívnením aj subjektívnych ťažkosti, čo si vyžiadalo hospitalizáciu od 4.11. do 25.11.2013); nová hospitalizácia bola v dôsledku komplikácie sériovej zlomeniny rebier, komplikácia haemothorax vľavo s nutnosťou evakuácie nahromadenej krvi pomocou hrudnej drenáže. Zranenie (nekomplikovaná zlomenina 4 rebier) z hľadiska medicínskeho a stupňa závažnosti predstavuje zranenie ľahkého stupňa, t.j. doba liečenia trvá do 6 týždňov, zranenie (zlomenina 4 rebier s pridruženou komplikáciou, objemnejší haemothorax s nutnosťou hrudnej drenáže) predstavuje zranenie ľahkého stupňa s komplikáciou vyžadujúcou predĺženú dobu liečenia, ktorej trvanie sa nedá jednoznačne stanoviť; priebeh a trvanie doby liečenia sú individuálne u každého posudzovaného poškodeného. Typ povolania (podnikateľskej činnosti) pri dodržiavaní lekárom stanovenej liečby nemá vplyv na charakter zranenia.

Na otázku č. 2 (posúdenie či doba liečenia a práceneschopnosti od 21.10.2013 do 17.3.2014 ktoré podstúpila žalobkyňa vzhľadom na poškodenie zdravia a vzhľadom na povahu jej povolania bola adekvátne, nevyhnutná a primeraná) znalec uviedol, že doba liečenia u poškodenej trvala od 21.10.2013 do 14.3.2014 (deň kedy absolvovala kontrolné vyšetrenie na klinickej traumatologicko-ortopedickej ambulancii TOK FN Trnava), t.j. v trvaní 20 týždňov a 4 dni. Povaha poranenia poškodenej (zlomenina 4 rebier s pridruženou komplikáciou, objemnejší haemothorax s nutnosťou hrudnej drenáže) obvykle vyžaduje liečenie v trvaní viac ako 6 týždňov - pri vyšetrení dňa 13.12.2013 vyšetrujúci lekár v lekárskej správe - náleze udáva: „pacientka pocit dušnosti nemá, jazva po operačnej rane kľudná, afebrilná, v objektívnom náleze neudáva oslabenie dýchania na postihnutej strane hrudníka“, a vzhľadom na tieto skutočnosti doba liečenia mohla byť ukončená. Po tomto termíne vzhľadom na charakter zamestnania poškodenej (aj zdvíhanie a nosenie ťažkých bremien) mohlo viesť ošetrojúceho lekára k pokračovaniu doby práceneschopnosti, pričom žalobkyňa bola až do 14.3.2014 ambulantne sledovaná. Dňa 7.2.2014 pri vyšetrení lekár uviedol: „pobolievanie ľavej strany hrudníka, bolesti sa zhoršujú pri záťaži, bola prechladnutá, mala kašeľ, dýchanie obojstranne vezikulárne, prítomné“ - zhoršenie kvality dýchania v tomto prípade možno pripísať prekonanému prechladnutiu. Pri ďalších vyšetreniach dňa 28.2. a 14.3.2014 dominovali subjektívne ťažkosti pacientky, ako bolesti ľavej strany hrudníka, ale nie objektívne chorobné zmeny súvisiace s predmetným poranením hrudníka. Od 13.12.2013 vyšetrujúci lekár v lekárskej správe nedoporučoval už žiadnu medikamentóznú liečbu. Doba liečenia stanovená ošetrojúcim lekárom je výrazne predĺžená, a tiež dĺžka práceneschopnosti stanovená ošetrojúcim lekárom v lekárskom potvrdení v trvaní od 21.10.2013 do 13.3.2014 (t.j. 144 dní) je predĺžená.

Na otázku č. 3 (posúdenie či doba liečenia a práceneschopnosti žalobkyne určená MUDr. B. V., PhD, odo dňa 21.10.2013 do 13.12.2013 je vzhľadom na poškodenie zdravia a vzhľadom na povolanie žalobkyne adekvátne a dostatočné) znalec uviedol, že v znaleckom posudku č. 27/2014 znalec MUDr. B. V., PhD v bode 3/ (strana 13) dobu liečenia a práceneschopnosti u poškodenej žalobkyne posúdil na 12 týždňov - vzhľadom na povahu poškodenia zdravia a vzhľadom na povolanie žalobkyne je znalcom stanovená doba liečenia a práceneschopnosti adekvátne a dostatočné. V pokračovaní zodpovedania otázky znalec MUDr. B. V., PhD udáva, že po 13.12.2013 poškodená / žalobkyňa bola raz za 6 týždňov len sledovaná, ale mohla vykonávať svoju prácu v zahraničí - celková doba liečenia bola necelé 2 mesiace, čo je adekvátne doba liečenia (vzhľadom na rozdielne vyjadrenia znalca MUDr. B. V., PhD v jeho posudku nemôže znalec zodpovedne posúdiť, ktorá udávaná doba liečenia a práceneschopnosti bola reálne stanovená).

Na otázku č. 4 (stanovenie akú dobu liečby a práceneschopnosti považuje znalec za adekvátne) znalec uviedol že charakter poranenia poškodenej / žalobkyne - zlomenina 4 rebier s pridruženou komplikáciou, objemnejší haemothorax s nutnosťou hrudnej drenáže zvyčajne vyžaduje dobu liečenia 2 až 3 mesiace, avšak jej trvanie sa nedá jednoznačne stanoviť. Priebeh a trvanie doby liečenia sú individuálne u každého posudzovaného poškodeného. Podľa priebehu liečenia a doloženej zdravotnej dokumentácie u žalobkyne možno dobu liečby poranenia za adekvátne považovať v trvaní asi 2 mesiace. Charakter poranenia poškodenej / žalobkyne si zvyčajne vyžaduje dlhšiu dobu práceneschopnosti ako je doba liečenia. Nekomplikovaný priebeh tohto poranenia zvyčajne vyžaduje dobu práceneschopnosti 3 až 4 mesiace (dĺžka je ovplyvnená najmä prítomnosťou subjektívnych ťažkosti, napr. bolesti, dusnosť, a charakterom zamestnania). Podľa priebehu liečby, doloženej zdravotnej dokumentácie a

charakteru zamestnania poškodenej / žalobkyne (aj zdvíhanie a nosenie ťažkých bremien) možno dobu práceneschopnosti za adekvátnu považovať v trvaní asi 4 mesiace.

Na otázku č. 5 (uviesť či charakter zranení, ktoré utrpela žalobkyňa dňa 21.10.2013 jej umožňujú vykonávať ťažkú manuálnu prácu - nosenie košov s bielizňou v priemere 2500 kg mesačne, ktorú pred zranením bežne vykonávala) znalec uviedol že vzhľadom na subjektívne ťažkosti udávané poškodenu žalobkyňou pri vyšetrení dňa 6.9.2019 a tiež zistený objektívny nález pri jej vyšetrení je predpoklad, že poškodená je schopná vykonávať bežnú fyzickú každodennú prácu aj s nosením ťažších bremien. Vzhľadom na charakter jej zamestnania, ktoré zahrňovalo aj nakladanie a vykladanie vriec s prádlom o hmotnosti asi 10kg, pričom do jej dodávkového auta sa zmestilo asi 30 takýchto vriec, čo v súhrne predstavovalo zamestnanie s ťažkou manuálnou prácou, jej aktuálny zdravotný stav toho času už neumožňuje tento typ zamestnania vykonávať v plnej miere. Medzi obmedzujúce faktory je potrebné brať do úvahy okrem veku poškodenej aj možné trvalé následky - žalobkyňa však počas celej doby liečenia a aj po jej skončení neabsolvovala pľúcne vyšetrenie, ktoré by potvrdilo alebo vylúčilo trvalé následky, preto znalec nemôže objektívne stanoviť ako charakter poranenia poškodenej obmedzuje vykonávanie ťažkej manuálnej práce. Obmedzujúcim faktorom prevádzať ťažkú manuálnu prácu u žalobkyne sú bolesti - ich charakter sa však nedá objektivizovať, a tým určiť ich vplyv na redukciu pracovného potenciálu u poškodenej.

Na otázku č. 6 (uviesť či v súvislosti so zraneniami žalobkyne došlo k trvalým následkom na jej fyzickom a psychickom zdraví, a ako tieto následky zasahujú do kvality jej osobného života a výkonu pracovných povinností) znalec uviedol, že charakter a rozsah poranenia hrudníka s pridruženou komplikáciou zvyknú vytvoriť predpoklady pre vznik trvalých následkov - poškodená žalobkyňa však neabsolvovala od úrazu pľúcne vyšetrenie, ktorým by sa dali dokázať eventuálne trvalé následky (môže ísť o obmedzenú pohyblivosť hrudnej steny pri dýchaní, fibrózu pľúc alebo zrasty v pohrudnicovej dutine s následnou reštrikciou respirácie a tým zníženie funkčnej kapacity pľúc). Na základe Rtg zo dňa 14.3.2014 a 16.10.2015 znalec nemôže stanoviť prítomnosť trvalých následkov. Viditeľným trvalým následkom u poškodenej žalobkyne je jazva po operačnej rane z hrudnej drenáže - je normálneho charakteru. Pri vyšetrení dňa 8.9.2019 poškodená žalobkyňa uviedla že tabletky na tlmenie bolesti, na psychiku za účelom ukludnenia sa, a na spanie neužíva, pre ťažkosti s dýchaním od roku 2014 nebola vyšetrená lekárom. Znalec preto nepredpokladá, že zranenia žalobkyne zo dňa 21.10.2013 viedli k trvalým následkom na jej fyzickom a psychickom zdraví.

Na otázku č. 7 (posúdiť bodové ohodnotenie bolestného a SSU vykonané MUDr. B. V., PhD, obsiahnuté v znaleckom posudku č. 27/2014) znalec uviedol, že znalec v znaleckom posudku č. 27/2014 v bode 3/ (strana 12) stanovil bodové hodnotenie bolestného poškodenej / žalobkyne v zmysle zák.č. 437/2004 Z.z. za položku č. 82a: Zlomenina 4 rebier ľavého hrudníka - 35 bodov, za položku č. 86f: pourazové krvácanie do hrudníka riešené drenážou - 70 bodov, spolu 105 bodov, teda v posudku o bolestnom znalec správne ohodnotil bolestné pri úraze hrudníka položkou číslo 82a, aj bolestné pri úraze hrudníka s komplikáciami položkou číslo 86f.

Na otázku č. 8 (uviesť iné okolností, ktoré znalec zistí pri vypracovaní znaleckého posudku a môžu byť dôležité pre objektívne posúdenie zdravotného stavu poškodenej) znalec uviedol, že poškodená / žalobkyňa počas celej doby liečenia a aj po jej skončení neabsolvovala pľúcne vyšetrenie, ktoré by potvrdilo alebo vylúčilo trvalé následky u nej - táto okolnosť je dôležitá pre aktuálne objektívne posúdenie jej zdravotného stavu.

15.

Žalovaná sa k znaleckému posudku vyjadrila -prostredníctvom svojej právnej zástupkyne- podaním došlým súdu dňa 7.8.2020 v ktorom uviedla že trvá na skutočnosti, že celková doba liečenia žalobkyne trvala necelé dva mesiace, od 21.10.2013 do 12.12.2013 - toto potvrdzuje znalecky posudok č. 27/2014 vyhotovený znalcom MUDr. B. V., a tieto tvrdenia nevyvracia ani znalecký posudok č. 4/2019. V znaleckom posudku č. 4/2019, v bode 2, skonštatoval znalec že povaha poranenia poškodenej obvykle vyžaduje liečenie v rozsahu 6 týždňov (do doby kým nemá poškodená evidentné prejavy dusnosti v kľude a pri bežnej záťaži, kedy lekár pri vyšetrení nezistí obmedzenie dýchania na postihnutej strane hrudníka), pričom pri vyšetrení dňa 13.12.2013 nezistil lekár žiadne takéto prejavy, a poškodená / žalobkyňa ani subjektívne takéto prejavy neudávala; tomuto zodpovedal aj objektívny nález, ktorý nepreukázal žiadne oslabenie dýchania v postihnutej časti. Ďalej znalec skonštatoval, že pri ďalších vyšetreniach dňa 28.2.2014 a 14.3.2014 poškodená / žalobkyňa udávala len subjektívne ťažkosti - bolesti ľavej strany hrudníka, avšak lekár žiadne objektívne zmeny súvisiace s poranením hrudníka nezaznamenal, preto od 13.12.2013 nebola pre žalobkyňu doporučená žiadne medikamentózna liečba (ošetrojúci lekár navyše počas PN žalobkyne zistil že prekonal prechladnutie, ktoré jej mohlo spôsobiť subjektívne ťažkosti

s dýchaním, ktoré však vôbec nesúviseli s jej poranením). Znalec v bode 4. znaleckého posudku č. 4/2019 skonštatoval, že dobu liečenia poranenia možno za adekvátnu považovať v rozsahu 2 mesiace, na druhej strane však konštatuje, že doba práceneschopnosti by mohla byť 4 mesiace podľa priebehu liečenia, doloženej zdravotnej dokumentácie a charakteru zamestnania žalobkyne - v tejto časti si znalec odporuje, keď v bode 2. posudku skonštatoval, že už 13.12.2013 neudávala žalobkyne žiadne ťažkosti, následne v bode 5. posudku uviedol, že keďže žalobkyňa počas celej doby liečenia ani po jeho skončení neabsolvovala žiadne pľúcne vyšetrenie, ktoré by potvrdilo alebo vyvrátilo trvalé následky nemôže sa objektívne vyjadriť ako poranenie obmedzovalo vykonávanie ťažkej manuálnej práce. V znaleckom posudku č. 27/2014 súdny znalec skonštatoval (str. 13), že žalobkyňa po období od 21.10.2013 - 13.12.2013 bola raz za šesť týždňov sledovaná, ale mohla vykonávať svoju prácu v zahraničí (znalec vedel akú prácu žalobkyňa vykonáva). Podľa žalovanej doby liečenia aj práceneschopnosti žalobkyne, a teda doba rozhodujúca pre posúdenie náhrady škody v časti ušlého zisku je 21.10.2013 až 13.12.2013; ani znalecký posudok č. 4/2019 túto skutočnosť nevyvrátil.

Ďalej k veci uviedla že pokiaľ ide o vyčíslenie ušlého zisku poukazuje na skutočnosť, že vo svojom podaní zo dňa 11.9.2017 špecifikuje žalobkyňa výšku ušlého zisku v sume 19.345,32 € (ako rozdiel obratu žalobkyne / tržieb od klientov, a nákladov na prevádzku / nákladov za pracovňu a pohonné hmoty). Žalobkyňa však (okrem tabuliek) doložila k jednotlivým mesiacom faktúru vystavenú MR, ktorý mal byť podnikateľom pomáhajúcim žalobkyňi v čase jej PN a vozit' prádlo z / do Viedne - tento vystavil faktúry pre žalobkyňu ako odberateľa, v ktorých refakturoval náklady za „dodávky“ za daný mesiac, následne ich žalobkyňa vyfakturovala reštauráciám; išlo teda o identické sumy, ktoré mala mať zaplatené žalobkyňa od reštaurácie, a ktoré žalobkyňa mala následne zaplatiť podnikateľovi MR. Žalobkyňa do spisu súčasne založila aj potvrdenie z čistiarne Stuhl, s.r.o., kde deklarovala výšku zaplatených nákladov za pracovňu - pracovňa však účtovala za svoje služby priamo žalobkyňi a nie podnikateľovi MR. Podľa predložených dokladov zaplatila žalobkyňa podnikateľovi MR za mesiac november 2013 celkovú sumu 8.895,50 €, pracovni zaplatila sumu 1.351,28 €, ale od reštaurácie dostala len sumu 8.895,50 €. Podľa predložených dokladov od pracovne mala žalobkyňa dodať v mesiaci november 2013 do pracovne objem 2.413 kg prádla, ale podľa faktúr (ktorými žalobkyňa mala účtovať svojej služby za prádlo reštauráciám) však mala od reštaurácii v mesiaci november zobrať prádlo v objeme 3.414 kg - medzi dokladom z pracovne a dokladmi vystavenými žalobkyňou je rozdiel 1.001 kg prádla, kde do pracovne malo byť odovzdaných o 1.001 kg prádla menej ako deklaruje žalobkyňa za mesiac november 2013. Podľa predložených dokladov tak mala žalobkyňa každý mesiac svojej PN nielenže nič nezarobiť, ale ešte aj preplácať na službách prania, navyše doklady medzi pracovňou v objeme prádla a žalobkyňou vystavenými faktúrami sú neidentické - toto je podľa žalovanej „úplne neuveriteľné“. Ďalej poukázala na to, že vo výpočte ušlého zisku žalobkyne sa objavila položka nákladov na palivo v odhadovanej výške 800,00 € (asi za obdobie od 21.10.2013 do 13.3.2014), pričom však žalobkyňa pri výsluchu uviedla že podnikateľovi MR preplácala náklady na dopravu na základe pokladničných blokov - nie je potom zrejme prečo v žalobkyňou predloženom vyčíslení náhrady škody zo dňa 11.9.2017 je uvedená suma 800,00 € ako položka nákladov na palivo odhadom. Suma ušlého zisku vyčíslená žalobkyňou teda vôbec nepredstavuje jej ušlý zisk. Ďalej poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa si v Rakúsku neuplatnila žiadne nároky z nemocenského poistenia, čo vysvetlila tak, že to neurobila z dôvodu že bola PN - vedela si však na druhej strane zorganizovať podnikateľa MR, a ďalších pomocníkov na vykládku a nakládku prádla. K vyjadreniu priložila čestné prehlásenie O. O. zo dňa 13.8.2018, čestné prehlásenie W. O. zo dňa 17.9.2018.

16.

Na pojednávaní konanom dňa 12.8.2020 právna zástupkyňa žalovanej poukázala na nezrovnalosti (napr. v mesiaci november 2013, za ktorý si žalobkyňa uplatňuje ušlý zisk), keď v tomto mesiaci (týka sa to však aj všetkých ostatných mesiacov) podnikateľ MR vyúčtoval žalobkyňi identickú sumu, akú žalobkyňa účtovala reštauráciám, pričom však ešte navyše žalobkyňa platila pracovni v Trnave za vypratíe prádla, a aj spotrebu PHM - s poukazom na uvedené sa zdajú predložené doklady nedôveryhodné, keď platby boli realizované v hotovosti; navyše nesedí množstvo kilogramov prádla fakturovaného reštauráciám s počtom kilogramov prádla odovzdaného do pracovne, keď prádlo odovzdané do pracovne je v menšom objeme, ako objem prádla vyfakturované reštauráciám. Ďalej uviedla že za nedôveryhodné považuje náklady deklarované žalobkyňou na pracovňu, ale hlavne na PHM, ktoré sú určené len odhadom, pričom však samotná žalobkyňa uviedla že ich preplácala podnikateľovi MR na základe ním predložených dokladov; ani doklady vystavené MR nesvedčia o tom, že by on platil náklady na pracovňu (faktúra na pracovňu je vystavená na žalobkyňu). Poukázala na

rozdiel v sume približne 1.900,00 € ohľadom prádla, ktoré bolo prevzaté od reštaurácií, a ktoré bolo fakturované pracovníčkou.

Na pojednávaní konanom dňa 12.8.2020 právny zástupca žalobkyne uviedol, že cena za poskytnutie služby žalobkyňou jednotlivým reštauráciám (vypratanie prádla) bola dlhodobou dohodnutá, a v tých dohodnutých cenách bola aj počas rozhodného obdobia fakturovaná; takisto bola dohodnutá dlhodobou cenou ktorú platila žalobkyňa pracovníčkovi. Podnikateľ MR fakturoval žalobkyňu identickú cenu ako žalobkyňa fakturovala reštauráciám, nakoľko ju v jej podnikaní plne zastupoval, a musel mať z toho aj zisk (ktorý by inak patril žalobkyňi). Ušlý zisk je žalobkyňou určený ako rozdiel medzi faktúrami vystavenými podnikateľom MR, od ktorých sú odpočítané náklady na pracovníčku a PHM. Čo sa týka znaleckého posudku č. 4/2019 poukázal na skutočnosť, že znalec síce uviedol dobu reálneho liečenia žalobkyne asi 2 mesiace, avšak takisto uviedol že v takomto konkrétnom prípade mohla byť doba PN aj 3 až 4 mesiace, vzhľadom na charakter zranení.

17.

Právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči uviedol že v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa do času poškodenia jej zdravia spôsobeného žalovanou vykonávala riadnu podnikateľskú činnosť v preukázanom rozsahu - táto bola zmarená v dôsledku poranení spôsobených žalovanou, a to až do takej miery, že po ukončení PN žalobkyne táto nebola schopná pokračovať vo svojej pôvodnej práci. Z vyjadrení znalcov a ošetrovateľov vyplýva doba práceneschopnosti žalobkyne až do apríla 2014, a to vzhľadom na jej problémy s dýchaním a nemožnosťou manipulovať s ťažkými bremenami. Uplatnený nárok pozostáva z bolestného a SSU (ktoré bolo preukázané), a z ušlého zisku na podnikaní za obdobie práceneschopnosti. Účtovné doklady predložené v konaní sú štandardné účtovné doklady v štáte kde žalobkyňa podnikala, a sú akceptované miestnymi úradmi - z uvedeného dôvodu polemizácia o dôveryhodnosti týchto dokladov je nedôvodná.

Právna zástupkyňa žalovanej v záverečnej reči uviedla že škodu na zdraví žalovaná uznala v časti bolestného a SSU tak, ako bolo vyčíslené v znaleckom posudku č. 27/2014 - požiadala o zníženie náhrady v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka, a to s ohľadom na okolnosti za akých sa skutok stal, správanie žalobkyne, ktorá si neuplatnila žiadne nároky z nemocenského poistenia, ako i veku 74 rokov žalovanej. Náhradu škody vo forme ušlého zisku žalovaná neuznáva, nakoľko výška škody nebola riadne preukázaná, doklady sú nedôveryhodné (žalobkyňa nebola ochotná ich predložiť objektivizované vo svojom účtovníctve), všetky platby boli hotovostné, a v neposlednom rade bol nepomer medzi objemom prádla ktoré mala údajne prevziať žalobkyňa od reštaurácie, a objemom prádla ktoré žalobkyňa odovzdávala pracovníčkovi (len za mesiac november 2013 to predstavuje sumu 1.900,00 €); aj náklady na PHM sú len odhadované, nie sú vyčíslené presne.

18.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a ich právnych zástupcov, oboznámením sa so žalobou a s vyjadreniami strán sporu, oboznámením sa listinnými dôkazmi uvedenými vyššie a so znaleckým posudkom č. 4/2019 vypracovaným MUDr. V. X., znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia, traumatológia, ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Žalovaná dňa 21.10.2013 spôsobila žalobkyňi ťažké zranenia tak, že po predchádzajúcom slovnom konflikte strčila rukami do oblastí ramien oproti stojacej žalobkyne, odsotila ju, žalobkyňa stratila rovnováhu a spadla na schod a roh sokla ľavou stranou chrbta a zadku, pričom utrpela zranenie - pouřazové krvácanie hrudníka vľavo, sériovú zlomeninu 9 - 12 rebra lokalizovanú vo vertikálnej čiare prechádzajúcej lopatkou s malým nevýznamným nakrvácaním do ľavej pohrudničnej dutiny, s dobou liečenia a práceneschopnosti až 12 týždňov - za uvedené konanie bola žalovaná odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/135/2014 zo dňa 30.1.2015 (právoplatný 29.4.2015) za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157, ods. 1 Trestného zákona; s nárokom na náhradu škody bola žalobkyňa odkázaná na občianske súdne konanie.

Znaleckým posudkom vypracovaným (v trestnom konaní) znalcom MUDr. B. V. dňa 2.4.2014, bolo obodované bolestné žalobkyne 105 bodmi, keď hodnota jedného bodu v rozhodnom období bola 16,10 € - tomu zodpovedá žalobkyňou uplatnená čiastka z titulu bolestného vo výške 1.690,00 € (105 bodov x 16,10 € za jeden bod). V lekárskom posudku o SSU, ktorý vypracoval úrazový chirurg MUDr. V. Q. dňa 19.11.2015, bolo obodované SSU žalobkyne 230 bodmi, keď hodnota jedného bodu v rozhodnom období bola 16,10 € - tomu zodpovedá žalobkyňou uplatnená čiastka z titulu SSU vo výške 3.703,00 € (230 bodov x 16,10 € za jeden bod). Uvedené skutočnosti, t.j. výška obodovania bolestného a SSU, ani hodnota jedného bodu nebola medzi stranami sporu rozporovaná.

Žalovaná je starobnou dôchodkyňou, poberá dôchodok vo výške cca. 850,00 € mesačne (teda nadpriemerný dôchodok), je vlastníčkou / spoluvlastníčkou viacerých nehnuteľností (minimálne) v Obci a k.ú. S. nad P..

Žalobkyňa vykonávala v čase keď jej bol žalovanou spôsobený úraz podnikateľskú činnosť v Rakúsku (pod obchodným názvom R. KG) v súvislosti s praním a čistením prádla a textilu pre viaceré reštaurácie. K dobe liečenia / práceneschopnosti žalobkyne MUDr. Vladimír Popelka v znaleckom posudku č. 27/2014 uviedol, že sériová nekomplikovaná zlomenina rebier si vyžaduje dobu liečenia a PN podľa literatúry 6 týždňov - v prípade poškodennej žalobkyne bol stav komplikovaný prítomnosťou tekutiny v ľavej pohrudničnej dutine, čo si vyžiadalo opätovnú hospitalizáciu a chirurgický zákrok - drenáž hrudníka. Pri tejto komplikácii sa môže doba liečenia a PN predĺžiť, podľa uvedenej literatúry a skúseností znalca až do 12 týždňov; reálnu dobu liečenia a PN znalec určil na 12 týždňov. Uviedol tiež že podľa lekárskeho správ dĺžka doby liečenia bola od 21.10.2013 do 13.12.2013 (v tomto období poškodená žalobkyňa bola dvakrát hospitalizovaná a ambulantne ošetrovaná), po tomto období bola raz za 6 týždňov sledovaná, ale mohla vykonávať svoju prácu v zahraničí. Celková doba liečenia bola necelé dva mesiace, čo je podľa znalca adekvátne doba liečenia.

K dobe liečenia / práceneschopnosti žalobkyne MUDr. V. X. v znaleckom posudku č. 4/2019 uviedol, že v priebehu liečby došlo k nárastu množstva tekutiny nakrvácaním do pohrudnicovej dutiny vľavo so zintenzívnením aj subjektívnych ťažkostí, čo si vyžiadalo hospitalizáciu od 4.11. do 25.11.2013. Zranenie (nekomplikovaná zlomenina 4 rebier) z hľadiska medicínskeho a stupňa závažnosti predstavuje zranenie ľahkého stupňa, t.j. doba liečenia trvá do 6 týždňov, zranenie (zlomenina 4 rebier s pridruženou komplikáciou, objemnejší haemothorax s nutnosťou hrudnej drenáže) predstavuje zranenie ľahkého stupňa s komplikáciou vyžadujúcou predĺženú dobu liečenia, ktorej trvanie sa nedá jednoznačne stanoviť. Doba liečenia u poškodennej žalobkyne trvala od 21.10.2013 do 14.3.2014 (deň kedy absolvovala kontrolné vyšetrenie na klinickej traumatologicko-ortopedickej ambulancii TOK FN Trnava), t.j. v trvaní 20 týždňov a 4 dni. Pri vyšetrení dňa 13.12.2013 vyšetrujúci lekár v lekárskej správe - náleze udáva: „pacientka pocit dušnosti nemá, jazva po operačnej rane kľudná, afebrilná, v objektívnom náleze neudáva oslabenie dýchania na postihnutej strane hrudníka“, a vzhľadom na tieto skutočnosti doba liečenia mohla byť ukončená; žalobkyňa bola až do 14.3.2014 ambulantne sledovaná, avšak od 13.12.2013 lekár nedoporučoval už žiadnu medikamentóznú liečbu. Podľa znalca doba liečenia stanovená ošetrovujúcim lekárom je výrazne predĺžená, a tiež dĺžka práceneschopnosti stanovená ošetrovujúcim lekárom v lekárskom potvrdení v trvaní od 21.10.2013 do 13.3.2014 (t.j. 144 dní) je predĺžená. Doba liečenia a práceneschopnosti u poškodennej žalobkyne posúdenú už znalcom MUDr. B. V. v znaleckom posudku č. XX/XXXX na 12 týždňov aj znalec MUDr. V. Juriga označil vzhľadom na povahu poškodenia zdravia a vzhľadom na povolanie žalobkyne za adekvátne a dostatočné. V priebehu liečenia a doloženej zdravotnej dokumentácie u žalobkyne možno dobu liečby poranenia za adekvátne považovať v trvaní asi 2 mesiace, avšak charakter poranenia poškodennej / žalobkyne si zvyčajne vyžaduje dlhšiu dobu práceneschopnosti ako je doba liečenia - podľa priebehu liečby, doloženej zdravotnej dokumentácie a charakteru zamestnania poškodennej / žalobkyne (aj zdvíhanie a nosenie ťažkých bremien) možno dobu práceneschopnosti za adekvátne považovať v trvaní asi 4 mesiace. Súd určil dobu práceneschopnosti žalobkyne (teda obdobie kedy nemohla vykonávať prácu ako pred úrazom), s ohľadom na oba vyššie uvedené znalecké posudky, na 12 týždňov (t.j. od 21.10.2013 do 13.1.2014).

Žalobkyňa aj po tom, ako utrpela úraz a ostala práceneschopnou, vykonávala menom svojej spoločnosti R. KG pre reštaurácie v Rakúsku (Y. H., V. I. al Italiana, Y. U. S., Restaurant F. O.) služby spočívajúce v praní a čistení prádla a textilu - vzhľadom na to, že z dôvodu svojej práceneschopnosti nebola schopná práce vykonávať osobne, avšak mala záujem udržať si aj pre budúcnosť zákazníkov, vykonávala tieto práce prostredníctvom osoby podnikateľa MR, a to tak, že fakturovala za poskytnuté služby jednotlivým reštauráciám dohodnutú sumu, a následne uhradila náklady fakturované podnikateľom MR.

Žalobkyňa účtovala

za obdobie od 21.10.2013 do 31.10.2013 reštauráciám / odberateľom sumu 2.803,90 €, za 1.522 kg textilu, náklady na služby prácovne boli 852,32 €; rozdiel - zisk žalobkyne by bol 1.951,58 €,
za obdobie od 1.11.2013 do 30.11.2013 reštauráciám / odberateľom sumu 6.308,20 €, za 3.414 kg textilu, náklady na služby prácovne boli 1.911,84 €; rozdiel - zisk žalobkyne by bol 4.396,36 €,
za obdobie od 1.12.2013 do 31.12.2013 reštauráciám / odberateľom sumu 8.895,50 €, za 4.821 kg textilu, náklady na služby prácovne boli 2.699,76 €; rozdiel - zisk žalobkyne by bol 6.195,74 €,
za obdobie od 1.1.2014 do 13.1.2014 reštauráciám / odberateľom sumu 3.185,30 €, za 1.730 kg textilu, náklady na služby prácovne boli 968,80 €; rozdiel - zisk žalobkyne by bol 2.216,50 €.

a od sumy zisku (spolu za obdobie od 21.10.2013 do 13.1.2014 vo výške 14.760,18 €) súd odpočítal náklady na PHM vo výške 469,93 € (ako pomernú časť nákladov za obdobie od 21.10.2013 do 13.1.2014, keď žalobkyňa za celé obdobie od 21.10.2013 do 13.3.2014 vyčíslila náklady na PHM vo výške 800,00 €).

Žalobkyni tak v dôsledku práceneschopnosti spôsobenej úrazom ušiel zisk vo výške 14.290,25 €.

Žalovaná nezaplatila z titulu bolestného, SSU ani náhrady ušlého zisku do dňa rozhodnutia súdu žiadnu sumu.

Žalobkyňa žiada priznať úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne, a to odo dňa nasledujúceho po dni kedy bude jej podanie (čiastočné späťvzatie) doručené žalovanej (doručené bolo dňa 4.5.2016) do zaplattenia.

19.

Právna zástupkyňa žalovanej navrhla vykonať ďalší dôkaz, a to predloženie účtovných kníh a daňového priznania za rok 2013 za účelom verifikovania faktúr, nákladov na PHM a spolupráce s podnikateľom MR, ďalej žiadala výsluch svedkov W. O. a O. O. za účelom preukázania skutočnosti, že žalobkyňa aj v období od XX.XX.XXXX do 13.12.2013 vykonávala prácu súvisiacu s podnikaním, ďalej žiadala aby súd vykonal dokazovanie dopytom na spoločnosť W., s.r.o. ohľadom skutočnosti, či v období od 21.10.2013 do 12.12.2013 vykonávali práce na základe objednávok žalobkyne; právny zástupca žalobkyne navrhol vykonať ďalší dôkaz, a to výsluch svedka X.H., ktorý mal dosvedčiť že žalobkyňa v rozhodnom období nepodnikala.

Tieto dôkazy súd nevykonal, nakoľko dovtedajšie dokazovanie na preukázanie rozhodujúcich skutočností (skutkového a hlavne právneho stavu) ohľadom existencie a výšky ušlého zisku nebolo potrebné, a toto dokazovanie by pre súd nemalo žiadnu zásadnú hodnotu. Iba súd rozhodne, ktoré s označených dôkazov vykoná (§ 185, ods. 1 Civilného sporového poriadku), nie je teda povinnosťou súdu vykonať všetky dôkazy označené stranami sporu či ich zástupcami.

20.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 420, ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442, ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 2, ods. 1 zák.č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Podľa § 3, ods. 1 a ods. 2, prvá veta zák.č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku.

Podľa § 5, ods. 1, ods. 2 a ods. 4 zák.č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku.

Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke

zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Podľa Opatrenia č. 6/2013 vydaného Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky dňa 31.5.2013 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2013 výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2013 za jeden bod je 16,10 eura.

Podľa § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 517, ods. 1, prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky základnej (hlavné finančné operácie) ku dňu 5.5.2016 bola 0,00%.

Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256, ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 4, ods. 2, písm. i), a písm. j) zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov od poplatku sú oslobodení:

i) žalobca v konaní o náhradu škody vrátane škody na veciach, ktorá vznikla v súvislosti s ublížením na zdraví,

j) žalobca v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom.

Podľa § 2, ods. 2, prvá veta zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

21.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, pričom k porušeniu právnej povinnosti dochádza v dôsledku protiprávneho konania. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Príčinná súvislosť znamená že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, existencia príčinnej súvislosti musí byť preukázaná (nemožno ju len predpokladať). Zavinenie má charakter subjektívny, znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode; zavinenie môže byť úmyselné alebo nedbanlivostné, pre splnenie podmienok zodpovednosti však nie je rozhodujúce či škoda bola spôsobená úmyselne alebo z nedbanlivosti.

Pri ujme spôsobenej na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti a SSU poškodeného; ide o nároky nemajetkovej povahy ktoré sú viazané výlučne na osobu poškodeného. Uvedeným nárokom je spoločné, že sa nepriznávajú vo forme opakujúcich sa dávok, ale jednorazovo, na základe lekárskeho posudku, pri určení ich výšky sa vychádza z celkového počtu bodov ktorými sa bolesť a SSU v lekárskom posudku ohodnotili, pričom výška týchto nárokov sa určuje sumou 2%-tá z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na ich náhradu za jeden bod. Náhrada za bolesť musí byť priemerná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. SSU je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh, náhrada za SSU tiež musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. V § 450 Občianskeho zákonníka je upravené mimoriadne zmierňujúce sudcovské právo, ktorého význam spočíva v tom, že poškodenému súd neprizná nárok v celej výške (aj napriek tomu že táto výška bola v konaní náležite preukázaná). Dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce použitie tohto ustanovenia sú uvedené len príkladmo, majú povahu vecnú a osobnú - „vecnosť“ vyplýva z požiadavky prihliadnuť na okolnosti za ktorých došlo k vzniku škody, „osobnosť“ vyplýva z povinnosti súdu prihliadnuť na osobné a majetkové pomery škodcu, aj na osobné a majetkové pomery poškodeného. Občiansky zákonník umožňuje uhradiť poškodenému (okrem skutočnej škody) aj to, čo mu ušlo (ušlý zisk) - podstatou ušlého zisku je ujma vyjadriteľná v peniazoch, spočívajúca v tom, že poškodený v dôsledku škodnej udalosti nedosiahne rozmnoženie majetkových hodnôt, ktoré sa dalo očakávať pri pravidelnom chode vecí (t.j. keby nebolo došlo k vzniku škody). Aj ušlý zisk je majetkovou ujmom ktorá postihla poškodeného v dôsledku vzniku zodpovednosti za škodu, ktorú niekto iný spôsobil poškodenému; následky tejto majetkovej ujmy možno spravidla odstrániť peňažným plnením.

22.

Podľa R 55/1971 (s. 151): Škoda (ako kategória občianskeho práva) sa chápe ako ujma, ktorá nastala (ktorá sa prejavuje) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda (ak nedochádza k naturálnej reštitúcii) napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Za inú škodu možno považovať ujmu spočívajúcu v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to dalo očakávať. Hmotná škoda znamená škodu na majetku (na hmotných statkoch). V podstate nie je obsahový rozdiel medzi pojmami „škoda“ ako predpoklad občianskoprávnej zodpovednosti za škodu a „hmotná škoda“.

Podľa R 27/1977 (s. 118 ods. 4 a str. 119 ods. 1 a 2): Súd je v občianskom súdnom konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin...

23. Spodná časť formulára

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrh žalobkyne je v zásade dôvodný, avšak v časti náhrady ušlého zisku iba za obdobie, ktoré súd vyhodnotil ako obdobie práceneschopnosti žalobkyne (teda nie za celé ňou požadované obdobie).

Žalovaná dňa 21.10.2013 spôsobila žalobkyni ťažké zranenia tak, že po predchádzajúcom slovnom konflikte strčila rukami do oblastí ramien oproti stojacej žalobkyne, odsotila ju, žalobkyňa stratila rovnováhu a spadla na schod a roh sokla ľavou stranou chrbta a zadku, pričom utrpela zranenie - pouřazové krvácanie hrudníka vľavo, sériovú zlomeninu 9 - 12 rebra lokalizovanú vo vertikálnej čiare prechádzajúcej lopatkou s malým nevýznamným nakrvácaním do ľavej pohrudničnej dutiny, s dobou liečenia a práceneschopnosti až 12 týždňov - za uvedené konanie bola žalovaná odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/135/2014 zo dňa 30.1.2015 (právoplatný 29.4.2015) za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157, ods. 1 Trestného zákona; s nárokom na náhradu škody bola žalobkyňa odkázaná na občianske súdne konanie. Z uvedeného vyplýva jednoznačne nárok žalobkyne na náhradu škody, keď bola preukázaná škodová udalosť, osoba škodcu, a vznik škody na bolestnom, SSU a (čiastočne) na ušlom zisku.

Znaleckým posudkom vypracovaným (v trestnom konaní) znalcom MUDr. B. V. dňa 2.4.2014, bolo obodované bolestné žalobkyne 105 bodmi, keď hodnota jedného bodu v rozhodnom období bola 16,10 € - tomu zodpovedá žalobkyňou uplatnená čiastka z titulu bolestného vo výške 1.690,50 € (105 bodov x 16,10 € za jeden bod). V lekárskom posudku o SSU, ktorý vypracoval ũrazový chirurg MUDr. V. Q.

dňa 19.11.2015, bolo obodované SSU žalobkyne 230 bodmi, keď hodnota jedného bodu v rozhodnom období bola 16,10 € - tomu zodpovedá žalobkyňou uplatnená čiastka z titulu SSU vo výške 3.703,00 € (230 bodov x 16,10 € za jeden bod). Uvedené skutočnosti, t.j. výška obodovania bolestného a SSU, ani hodnota jedného bodu nebola medzi stranami sporu rozporovaná.

Žalovaná je starobnou dôchodkyňou, poberá dôchodok vo výške cca. 850,00 € mesačne (dôchodok v nadpriemernej výške), je vlastníčkou / spoluvlastníčkou viacerých nehnuteľností (minimálne) v Obci a k.ú. S. nad P. - súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by mal pristúpiť k zníženiu náhrady za bolestné a SSU, ako zo žalovanej požadovala (o 50%), keď poukazovala na „okolnosti za akých sa skutok stal“ (stal sa tak, že žalovaná napadla žalobkyňu, za čo bola právoplatne uznaná vinnou a odsúdená, pričom súd je viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin), „správanie žalobkyne, ktorá si neuplatnila žiadne nároky z nemocenského poistenia“ (pre posúdenie náhrady je irelevantné), a „veku 74 rokov žalovanej“ (nejedná sa o tak vysoký vek, aby žalovaná nemohla byť za svoje protiprávne konanie zodpovedná, alebo aby jej zodpovednosť súd znižoval).

Z uvedených dôvodov súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyňi z titulu náhrady za bolestné a SSU sumu 5.393,00 € (1.690,00 € + 3.703,00 €).

Čo sa týka náhrady ušlého zisku je rozhodujúce, že žalobkyňa vykonávala v čase keď jej bol žalovanou spôsobený úraz podnikateľskú činnosť v Rakúsku (pod obchodným názvom R. KG) v súvislosti s praním a čistením prádla a textilu pre viaceré reštaurácie. K dobe liečenia a hlavne práceneschopnosti žalobkyne sa vyjadrili MUDr. B. V. v znaleckom posudku č. 27/2014 (pri komplikácii aká nastala u žalobkyne sa môže doba liečenia a PN predĺžiť až do 12 týždňov, a tak aj znalec určil reálnu dobu liečenia a PN), a MUDr. V. X. v znaleckom posudku č. 4/2019 (zlomenina 4 rebier s pridruženou komplikáciou si vyžaduje predĺženú dobu liečenia, ale dĺžka práceneschopnosti stanovená ošetrovujúcim lekárom v lekárskom potvrdení v trvaní od 21.10.2013 do 13.3.2014 je predĺžená; dobu liečenia a práceneschopnosti u žalobkyne posúdenú už znalcom Q.. B. V. na 12 týždňov aj znalec MUDr. V. X. označil vzhľadom na povahu poškodenia zdravia a vzhľadom na povolanie žalobkyne za adekvátnu a dostatočnú) - k tomu viď bližšie odôvodnenie v bode 18. rozsudku. Súd určil dobu práceneschopnosti žalobkyne (teda obdobie kedy nemohla vykonávať prácu ako pred úrazom), s ohľadom na oba vyššie uvedené znalecké posudky, na 12 týždňov (t.j. od 21.10.2013 do 13.1.2014).

Nakoľko žalobkyňa nemohla vopred predpokladať dĺžku svojej práceneschopnosti, preto z dôvodu aby nestratila klientov poverila osobu MR pokračovaním v jej podnikateľských aktivitách, keď táto osoba vykonávala práce u klientov žalobkyne v mene žalobkyne, avšak za odmenu rovnajúcu sa zisku žalobkyne - z uvedeného dôvodu nemala žalobkyňa za obdobie od 21.10.2013 do 13.1.2014, resp. ani do 13.3.2014 žiaden zisk - teda žalobkyňi vznikla škoda v podobe ušlého zisku. Žalobkyňa teda aj po tom ako utrpela úraz a ostala práceneschopnou, vykonávala nemom svojej spoločnosti R. KG pre reštaurácie v Rakúsku (Y. H., V. I. al Italiana, Y. U. S., Y. F. O.) služby spočívajúce v praní a čistení prádla a textilu - vzhľadom na to, že z dôvodu svojej práceneschopnosti nebola schopná práce vykonávať osobne, avšak mala záujem udržať si aj pre budúcnosť zákazníkov, vykonávala tieto práce prostredníctvom osoby podnikateľa MR, a to tak, že fakturovala za poskytnuté služby jednotlivým reštauráciám dohodnutú sumu, a následne uhradila náklady fakturované podnikateľom MR.

Žalobkyňa * účtovala za obdobie od 21.10.2013 do 31.10.2013 odberateľom sumu 2.803,90 €, náklady na služby pracovne boli 852,32 €, rozdiel, teda zisk žalobkyne by bol 1.951,58 €, * účtovala za obdobie od 1.11.2013 do 30.11.2013 odberateľom sumu 6.308,20 €, náklady na služby pracovne boli 1.911,84 €, rozdiel, teda zisk žalobkyne by bol 4.396,36 €, * účtovala za obdobie od 1.12.2013 do 31.12.2013 odberateľom sumu 8.895,50 €, náklady na služby pracovne boli 2.699,76 €, rozdiel, teda zisk žalobkyne by bol 6.195,74 €, * účtovala za obdobie od 1.1.2014 do 13.1.2014 odberateľom sumu 3.185,30 €, náklady na služby pracovne boli 968,80 €, rozdiel, teda zisk žalobkyne by bol 2.216,50 €; od sumy vyššie uvedeného ušlého zisku (spolu za obdobie od 21.10.2013 do 13.1.2014 vo výške 14.760,18 €) súd odpočítal náklady na PHM vo výške 469,93 € (ako pomernú časť nákladov za obdobie od 21.10.2013 do 13.1.2014, keď žalobkyňa za celé obdobie od 21.10.2013 do 13.3.2014 vyčísliť náklady na PHM vo výške 800,00 €). Žalobkyňi tak v dôsledku práceneschopnosti spôsobenej úrazom ušiel zisk vo výške 14.290,25 €.

Žalovaná nezaplatila z titulu bolestného, SSU ani náhrady ušlého zisku do dňa rozhodnutia súdu žiadnu sumu.

S poukazom na vyššie uvedené súd preto rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 19.683,25 € (bolestné 1.690,00 € + SSU 3.703,00 € + ušlý zisk 14.290,25 €); vo zvyšku (5.038,75 € žalobu zamietol).

Čo sa týka úroku z omeškania na tento má žalobkyňa nárok vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania (ku dňu 5.5.2016 vo výške 0,00%) zvýšenej

o 5 percentuálnych bodov, preto súd rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 19.683,25 € (dlžná - prisúdená suma) od 5.5.2016 (deň od ktorého ich žalobkyňa požadovala, teda odo dňa nasledujúceho po dni kedy bolo jej podanie /čiastočné späťvzatie/ doručené žalovanej - doručené bolo dňa 4.5.2016) do zaplatenia. Časť žaloby ohľadom úroku z omeškania vo výške 0,05% ročne zo sumy 19.638,25 € od 5.5.2016 do zaplatenia súd tiež musel zamietnuť, nakoľko žalobkyňa požadovala vyšší úrok z omeškania (5,05% ročne), než na aký mala podľa zákona nárok (5,00% ročne).

Spodná časť formulára

Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 255, ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju v konaní prevažne úspešnej žalobkyni priznal v rozsahu 59,24% vychádzajúc z toho, že žalobkyňa žiadala o priznanie sumy istiny 24.722,00 €, súd rozhodol o jej nároku vo výške 19.683,25 € (žaloba v zostávajúcej časti bola zamietnutá); nárok na náhradu trov konania potom súd určil vo výške 59,24% (100% mínus 20,38% ako neúspech žalobkyne mínus 20,38% ako úspech žalovanej).

O povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 1.180,50 € žalovanou súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 6, ods. 1, v spojení s § 4, ods. 2, písm. i / j), a § 2, ods. 2, prvá veta zák.č. 71/1992Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, nakoľko žalobkyňa je v tomto konaní oslobodená od platenia súdneho poplatku, pričom uvedená povinnosť prechádza v rozsahu prisúdenej sumy (19.683,75 €) na žalovanú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 127 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V prípade, že povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák.č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).